

**КОНСИСТОРІЯ ЛЬВІВСЬКОЇ ЄПАРХІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ**

ІП\Р 26003000001616 ЄДРПОУ 19160255 МФО 325213 ВАТ "Фольксбанк" м. Львів
79010 м. Львів, вул. Федорова, 11 тел./факс (032) 235 48 48; 235 44 99

Вих. №

269

„ 26 ” вересня 2013 р.

**Голові Львівської обласної
Державної адміністрації
п. Шемчуку В. В.**

Ознайомившись із засобів масової інформації та усного звернення керівництва Львівсько-Дрогобицької єпархії УПЦ МП, про плановану передачу державою комплексу споруд по вул. Пекарській 57, які раніше використовувалися однією із військових структур, для потреб Української Православної Церкви.

Оскільки вже запущено механізм, що мав би унеможливити здійснення цього акту стосовно передачі приміщення під єпархіальне управління УПЦ, Консисторія Львівської єпархії УАПЦ щодо цього ставиться негативно, бо і наша єпархія проходила цей тривалий шлях протягом двадцяти чотирьох років. Було написано багато листів, прохань, довелось пройти багато судів, щоб отримати належне приміщення для єпархіального управління.

Хочу пояснити громадськості м. Львова і області чому нам православним гілкам християнства України потрібно іти до якогось порозуміння, а в майбутньому до об'єднання в одну Українську Помісну Православну Церкву. Щоб ці прагнення увінчалися успіхом потрібно змінюватися нам самим і все що є навколо нас. Щоб громадськість нас побачила іншими на Заході, а також Сході і Півночі, Півдні та в Центральній Україні.

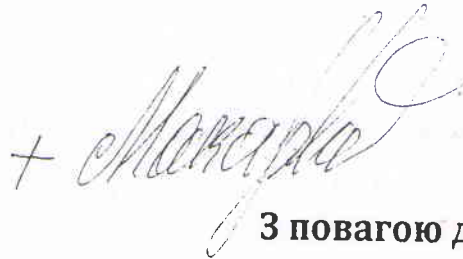
Деколи боляче спостерігати, що священики УПЦ, на заходах які проводяться на державному рівні навіть не бажають стояти поруч з представниками УАПЦ. Таке ж відношення спостерігається, коли служаться спільні панахиди чи молебні. Натомість, коли із Російської Федерації приїжджають священики на берег Чорного моря, а саме в смт. Лазурне

Херсонської області, вони заходять в храм УАПЦ, стоять на богослужінні та роблять пожертви на потреби храму.

По-іншому ставляться до християн православної Галичини, коли ті хочуть задовільнити свої духовні потреби, тобто прийти до таїнства сповіді і причастя в будь-якому монастирі УПЦ у всій Україні, але на превеликий жаль Галичан там відкидають як непотріб, називають «разкольникami» не тільки священнослужителів, а й простих мирян. Про такі факти нам потрібно замислитись і працювати разом, щоб такі речі не мали місця між православними в УПЦ МП.

Ми маємо наочний приклад із Святого Письма, як ми бажаємо, щоб до нас відносились люди так ми повинні відноситися до них. Це ми повинні зрозуміти як на міжконфесійному так і громадському житті в усій Україні. Тоді поглянуть на нас інші і скажуть: «ось це – християни, ось це – українці», коли міжконфесійних конфліктів між нами і громадськістю не буде, тоді ми станемо на найвищий щабель, незважаючи на переконання та конфесійну приналежність, а в основі буде християнське вчення і християнська любов.

Віriamo, що мудрість голови ЛОДА п. Віктора Шемчука стане допомогою і гарантом того, що питання буде вирішено позитивно, а з другої сторони, керівництво єпархії УПЦ докладе всіх зусиль, щоб християнський дух любові і єдності, якого так довго прагнуть миряни і духовенство усіх гілок українського Православ'я запанує у всіх християнських Православних монастирях і святинях УПЦ МП, які знаходяться на нашій землі, щоб задовольняти свої духовні потреби і прийматимуться, як брати і сестри, а не як «разкольникi» і негідники, бо це все приводить не тільки до поширення зневіри і роз'єднання церков, а до непорозуміння між християнами.

**З повагою до вас п. Голово
Митрополит Львівський Макарій**